

Tabula quattuor librorū

Summarium libri de consolatiōe theologic.

Prohemio notā

tur quattuor cause theologicē cōsolatiōis que sunt Spes Scriptura Patientia et Doctrina. In primo metro delectat miseriam ciuilibis dissensionis. In prima prosa primi libri colloquuntur monicus id est solitarius. et volucer id est nūcius in tēdius/ super statu peregrini seu viatoris/ et de eius consolatiōe p̄ theologia. In secūdo metro ponitur laus theologie in hoc q̄ est efficac̄ consolari. In secūda prosa ponit primo q̄ theologia suam cōsolatiōem inchoat vbi et vnde desinit philosophica cōsolatiō/ scilz q̄ cuncta agim⁹ ante oculos iudicis cuncta cernētis. Amplius. q̄ triplex est iudiciū dei vnde consurgit i nobis spes et timor/ et quomodo se comitatur Amplius. q̄ cum sobrietate potest vtiliter recogitari et tradi consideratio iudiciorū dei in predestinatiōe et reprobatiōe sicut fecit apostolus. Et deinde qualiter oritur inde cōsolatiō intima et solis expertis cognita. In tertio metro agitur de sentimento talis consolatiōis. In tertia prosa agitur primo in speciali si causa sit aliqua cur deus istū vel illū predestinauerit. Deinde cū qua cautela talis cōsideratio in particulari debeat aut possit admitti. Demū quo pacto potest quietari spes in deo. In quarto metro ponuntur exempla quomodo per tentatiōnes non euellit spes. In quarta prosa traditur p̄mo in quo spes consistit q̄ de nullo hic est desperādum. Amplius quomodo p̄ summā desperatiōem venit ad spem. et quātum sit vtilis consideratiō diuine predestinatiōis. Rursus agitur de corroboratiōe spei exemplo sanctorū et quomō stat cum libertate. nec tamen plene potest hoc intelligi sine gratia dei que est vinctō docens de omnibus. In quinto et vltimo metro ponit comparatio cuiusdā nauate qui ex medijs tempestatibus exiit in locum tutū et secretum.

De secūdo libro

In prima prosa secundi li (tabula
hui fit sermo de statu peregrini inter

serendo de varijs speciebus false spei. et addendo q̄ ex cōsideratiōe diuine bonitatis omnia libere gubernātis. sumit secūda causa theologicē cōsolatiōis. In primo metro reprobat opinio philosophorum q̄ deus agit de necessitate nature sicut sol lumen suū. In secūda prosa datur ratio cur diuina voluntas nō est dicenda agere ad extra de necessitate nature. Quomodo preterea p̄cedit aliter theologia q̄ philosophia. Addit distinctio trimebris de voluntate humana et de cōformitate eius ad diuinā. In secundo metro declarat qualiter affectiōes et industrie q̄ sparsim sunt in brutis animalibus/ collecte sunt in homine et in eius ratione cui subditur eius appetit⁹. In tertia prosa fit cōquestio super difficultate quā patitur liberū arbitriū in regendo corpus cōformit̄ ad rectam rōem et de modo conformādi voluntatē humanā diuine exemplo christi. Tandem causa redditur de varietate iudiciorū hūanorū. In tertio metro datur ratio diuersificatiōis iudicij rōnis per similitudinē luminis visī p̄ nubes aut in specul̄ variatis. In quarta prosa fit inuestigatio qualiter adiuuat libertas arbitrii. Et inferit q̄ nihil est casuale vel fortuitum in ordine ad primā causam. et iuxta quē sensum ipsa posset dici fortuna vel fatum. Addit qualiter ex his que deus inuenitur reuelasse et presciuisse pulcherrime et salubres veritates elucescūt. In quarto metro docemur sub exēplo quadruplici qualiter insequi debem⁹ dei voluntatē.

Tabula tertii libri

In prima prosa tertij libri post recapitulatiōem inchoat sermo de cōsolatiōe theologicē p̄ patientiā describendo quid sit zelus. In primo metro docet p̄ similitudinē ignis et fuliginis q̄ sum periculosus est zelus si non gubernet ratiōe. In secūda prosa deducit hoc idem p̄ affectus humanos dando causam cur zelus turbat iudiciū velut in somnijs. Qualis preterea zelus esse debeat tam in habētib⁹ auctoritatē regitiuam q̄ in carentib⁹ ea. Deniq̄ notantur plures cause turbatiue zeli in rectorib⁹. In secūdo metro laudatur vita solitaria sibi vacās. In tertia prosa fit sermo de illoꝝ zelo qui nō habēt regimen aliquod publicū/ docēdo sub qui

De consolatione theologie

busdam regulis qualiter et ubi debeant uti vel non uti zelo suo. In tertio metro docemur quod quilibet sit contentus vocatōe sua et secundum illam bene agat et ita proderit omnibus nec se ledet. In quarta prosa declarat quod solitarius potest omnibus proficere. Deinde subiungitur sermo de patientia quod in ea consolatio theologica reponatur.

In quarto metro ponitur utilitas patientie sub exemplo Job afflicti.

Tabula quarti libri

In quarto libro prosa prima loquitur de trepidatione conscientie humane respectu iudiciorum dei. Et quod nihilominus labores assumendi sunt pro republica et adiutorio aliorum fundando se in doctrina sacra. In primo metro datur ratio cur deus legem naturalem dedit in scriptis lapideis. dehinc in euangelica lege repetiuit. In secunda prosa ponitur diffuse distinctio de triplici certitudine. addendo quod liter intelligi debeat illud Gregorij. Bonarum meritorum est culpam agnoscere ubi culpa non est. Et qualiter potest hoc sine mendacio fieri.

In secundo metro docemur qualiter uti debeamus scrupulis orientibus ex preteritis culpis.

In tertia prosa fit iterum sermo super eadem re. docendo quod serenatio conscientie per sentimenta deuota non est signum efficacis diuine gratie gratum facientis. Additur de modo se habendi respectu scrupulorum consurgentium circa ea que sunt posterius agenda. et qualis certitudo sufficit et unde colligitur.

In tertio metro loquitur quod precepta legis nature sunt etiam precepta fidei ac legis euangelice. conquerendo de erroribus contententibus circa ea.

In quarta prosa loquitur incidenter de the

ologis et iuristis quales esse deberent et quales aliqui sunt. Concludendo quod in morali negocio non potest vniuersalis ars tradidi que conferre sufficiat certitudinem in particulari quolibet agibili. quin consurgere possint scrupuli mentis inquietatiui.

In quarto metro docet quomodo patientis possit aut debeat inueniri.

In quinta prosa ponitur sub persona theologie grandis oratio consolatoria super casibus humanis. notatim illius qui tunc franciam conturbabat. Concludendo supremum consolatiois theologie gradum in animi preparatioe ad martyrium.

Explicit tabula quatuor librorum de consolatione theologie.

Nota pro intellectu

actu huius dialogi. quod voluerit est intellectu discursiuus et ratiocinatus. Dominus est intellectus meditatiuus et inquisitiuus. peregrinus est homo contemplatiuus simul et actiuus. Pro sensu vero litterali notandum quod cum erimus doctor Joh. de gerson. ex concilio constantien. recedens franciam propter minas ducis burgundie petere non auderet. Secessit in montana. Bauarie. Ibi in Rathemberg opido. anno domini. MCCCXVIII. conscripserit hoc dialogo. Introducit volucrum nuncium a se peregrino. ad Johannem monachum fratrem suum. qui prior celestinozum lugduni degebat. profertentem quemadmodum per theologiam peregrinationem suam consoletur. Et sicut Boetium de consolatioe philosophie in forma scribendi imitatur. Ita etiam consolatiois argumentum ubi ille dimisit. hic continuare conatur.

Sequitur Liber primus de consolatione theologie. 223